

У Х В А Л А

ПЕРШОГО СЕНАТУ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Андрійчука Сергія Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 2 пункту 1 розділу I, пункту 6 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“

м. К и ї в
5 жовтня 2022 року
№ 19-у(I)/2022

Справа № 3-63/2022(162/22)

Перший сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого,
Грищук Оксани Вікторівни,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Кичуна Віктора Івановича – доповідача,
Колісника Віктора Павловича,
Петришина Олександра Віталійовича,
Саса Сергія Володимировича,
Совгирі Ольги Володимирівни,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Андрійчука Сергія Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 2 пункту 1 розділу I, пункту 6 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких

законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 42, ст. 238).

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Перший сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Андрійчук С.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 19, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій, шостій статті 43 Конституції України (конституційність) положення підпункту 2 пункту 1 розділу І, пункту 6 розділу ІІ „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ (далі – Закон).

Відповідно до підпункту 2 пункту 1 розділу І Закону статтю 40 Кодексу законів про працю України доповнено частиною п'ятою такого змісту: „Особливості звільнення окремих категорій працівників з підстав, передбачених пунктом 1 частини першої цієї статті, а також особливості застосування до них положень частини другої цієї статті, статей 42, 42¹, частин першої, другої і третьої статті 49², статті 74, частини третьої статті 121 цього Кодексу, встановлюються законом, що регулює їхній статус“.

Згідно з пунктом 6 розділу ІІ „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону „з дня набрання чинності цим Законом усі прокурори Генеральної прокуратури України, регіональних прокуратур, місцевих прокуратур, військових прокуратур

вважаються такими, що персонально попереджені у належному порядку про можливе майбутнє звільнення з посади на підставі пункту 9 частини першої статті 51 Закону України „Про прокуратуру“.

Андрійчук С.В. стверджує, що застосування оспорюваних положень Закону судами під час розгляду його справи призвело до порушення його права на працю та позбавило встановлених Конституцією України гарантій від незаконного звільнення.

2. Перший сенат Конституційного Суду України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з постановленням неодностайно Першою колегією суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 21 вересня 2022 року № 95-1(I)/2022 про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Андрійчук С.В., цитуючи окремі норми Конституції України, законів України, не навів аргументів щодо неконституційності положень підпункту 2 пункту 1 розділу I, пункту 6 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону, а лише висловив незгоду із судовими рішеннями у його справі, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень Закону в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, Андрійчук С.В. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 50, 55, 56, 61, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Перший сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Андрійчука Сергія Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 2 пункту 1 розділу I, пункту 6 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ на

підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРШИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**